

[Pürschel.]

meget betydeligt Flertal af hele Udvalget for, at Beliggenheden skulde være Aarhus. Imidlertid var der ingen, der modsagde mig, da jeg paa et Møde i Udvalget sagde: Ja, saaledes er jo Stillingen her i Udvalget, men det er jo ingenlunde givet, at Stillingen vil være den samme i den danske Rigsdag. Dette erkendte man i Virkeligheden fra Udvalgets Side. Det var, grundet i hele Udvalgets Sammensætning, paa Forhaand let at se, at Forholdet maatte blive det, som det blev. Naar man i Virkeligheden indenfor Udvalget har været klar over, at der var en Mulighed for, at Sagen vilde stille sig ganske anderledes, naar den kom til Rigsdagen, er det i ganske særlig Grad betænkeligt, at hele Afgørelsen af dette Spørgsmaal foregribes eller søges foregribet ved, at man i Aarhus driver en Lokalpatriotisme, som jeg kun kan sænke min Sabel for, og tilvejebringer de forholdsvist beskedne Midler, der skal til for at sætte Sagen i Gang og derved starte et Universitet. Jeg har derfor taget Ordet ved denne Lejlighed for at nævne dette og for at understrege, at Rigsdagen staar og maa staa ganske frit, naar Spørgsmaalet om et nyt Universitets Oprettelse og dettes eventuelle Beliggenhed til sin Tid kommer til at foreligge her. Og det Argument, man til sin Tid vil kunne vente at møde, at Aarhus Kommune har sat sig i betydelige Udgifter i dette Øjemed, har efter min Mening Aarhus og den højtærede Minister, efter den Maade hvorpaa Sagen er grebet an, paa Forhaand berøvet enhver Vægt.

Vesterager: Det er Ændringsforslag Nr. 73, som giver mig Anledning til at gøre et Par Bemærkninger. Dette Ændringsforslag har i nogen Maade vakt min Forundring, og jeg kunde nok have Lyst til at høre en Udtalelse af den højtærede Undervisningsminister derom. Det kan jo ikke nægtes, at det gennem Tiderne har været anset for noget godt og stort at studere i Paris, og det skal jeg nok vogte mig for at sige noget imod, men det er paa den anden Side saadan, at man her i Landet søger at gennemføre Besparelser paa mange Omraader, og saa vidt jeg har forstaaet Situationen, ønsker man ogsaa at gennemføre Besparelser paa Undervisningsministeriets Budget. Dertil kommer, at jeg vilde mene, at selv om det er fortrinligt, at unge Mennesker kan rejse til Paris, og at vi kan støtte dem heri, saa maatte de fleste, som vil bo der, dog selv i nogen Maade kunne klare Udgifterne derved. Jeg forstaar der-

for egentlig ikke rigtig, at hele Finansudvalget har kunnet gaa med til en saa betydelig Bevilling som denne Bevilling paa 200 000 Kr., hvoraf 100 000 Kr. i Aar, da der jo ellers paa saa mange andre Omraader gennemføres Nedskæringer. Jeg tror, at der er flere, der ligesom jeg har den Opfattelse, at man ikke kan stemme for denne Bevilling, hvis der ikke kan gives meget vægtige Grunde for, at vi skal sende disse 200 000 Kr. til Paris under de Forhold, vi lever under for Tiden. Derfor vil jeg gerne høre af den højtærede Minister, hvad der er Bevæggrunden til, at vi i disse Nedskæringstider skal give en saa stor Bevilling, der gaar til Udlandet.

J. Oskar Andersen: Det Ændringsforslag, der er stillet udenfor Betænkningen af mine Gruppefæller, og som nu er omtalt af det ærede Medlem Hr. Bindslev, kan jeg ikke tiltræde. Jeg vil stemme imod det alene af den Grund, at det forekommer mig, at Bevillinger, der er givet som livsvarige til forskellige Personer, kan man ikke stryge. Der er ogsaa andre Vanskeligheder ved det, forekommer det mig. Først og fremmest, at man her blander to Ting sammen, Bevillinger, der er givet til Folk, der driver æstetisk Produktionsvirksomhed, og Bevillinger til Folk, der driver videnskabelig Virksomhed. Det forekommer mig, at der er en meget afgørende Forskel med Hensyn til Nødvendigheden af, at Staten støtter den sidste, i Forhold til Nødvendigheden af, at Staten støtter den første, men jeg mener i øvrigt ogsaa, at der er god Grund til at støtte Forfattere af den første Gruppe. I mange Maader maa jeg sige, at jeg er fuldstændig enig i de Motiveringer, som det ærede Medlem Hr. Bindslev fremførte, en Række af dem i hvert Fald deler jeg ganske, og jeg er fuldstændig klar over, at den nuværende Fordeling af de Midler, der stilles til Disposition, ikke er heldig og i høj Grad trænger til Reform.

Nu hørte vi jo fra to af de foregaaende Talere, de ærede Medlemmer Hr. Andreasen og Hr. Dahlgaard, at der under Minister Appels Tid er kommet en Nyordning. Jeg maa sige, at det mærker man saare lidt til, og mig er det i hvert Fald ikke bekendt, hvordan denne Ordning i Enkelthederne ser ud. Jeg maa i det hele sige, at jeg kan ikke dele den Opfattelse, som er udtalt af de ærede Medlemmer af Finansudvalget, der har haft Ordet her, nemlig at Finansudvalget som saadant skal være tilstrækkeligt til sammen med Ministeren at træffe Ordninger med Hensyn til saadanne Spørgsmaal. Over-